

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

14809 *Reial decret llei 13/2011, de 16 de setembre, pel qual es restableix l'impost sobre el patrimoni, amb caràcter temporal.*

La necessitat d'assegurar l'estabilitat de la nostra economia i afavorir la recuperació i l'ocupació aconsella l'adopció de noves mesures tributàries que reforcin els ingressos públics.

En la configuració d'aquestes mesures, que preveuen d'altres de ja adoptades, és essencial l'aplicació del principi d'equitat perquè hi hagi una més gran contribució a la sortida de la crisi per part dels qui tenen més capacitat econòmica.

Així, les circumstàncies actuals i els efectes de la crisi econòmica fan necessari el restabliment efectiu de l'impost sobre patrimoni, de tal manera que els qui més tenen contribueixin en bona mesura a la sortida de la crisi reforçant el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària assumits per Espanya.

L'impost sobre patrimoni el va establir la Llei 19/1991, de 6 de juny, i va ser materialment exigible fins a l'entrada en vigor de la Llei 4/2008, de 23 de desembre, per la qual se suprimeix el gravamen de l'impost sobre patrimoni, es generalitza el sistema de devolució mensual a l'impost sobre el valor afegit i s'introdueixen altres modificacions en la normativa tributària. Aquesta norma, sense derogar-lo, va eliminar l'obligació efectiva de contribuir per l'impost sobre patrimoni, entre altres raons per haver disminuït la seva capacitat redistributiva en gravar principalment patrimonis mitjans.

Per excloure del gravamen els contribuents amb un patrimoni mitjà s'augmenta significativament el límit per a l'exempció de l'habitatge habitual, així com el mínim exempt que s'aplicava a l'impost abans de 2008, sense perjudici de les competències normatives que sobre aquesta matèria exerceixen les comunitats autònomes.

Per tant, l'objectiu del restabliment del gravamen de l'impost és l'obtenció d'una recaptació addicional, al mateix temps que reforçar el principi d'equitat, fet que s'aconsegueix permetent gravar la capacitat contributiva addicional que la possessió d'un gran patrimoni representa. Amb això s'aconsegueix una millor distribució de la renda i la riquesa complementant, en aquests moments de dificultats pressupostàries especials, el paper que desenvolupen l'impost sobre la renda de les persones físiques i l'impost sobre successions i donacions.

En qualsevol cas, el restabliment de l'impost té caràcter temporal, ja que es preveu exclusivament el 2011 i 2012, i s'han de presentar les declaracions conseqüents, respectivament, el 2012 i 2013, anys en els quals s'ha de continuar el desenvolupament de les polítiques públiques i amb l'esforç per reduir el dèficit en tots els nivells de l'Administració. D'aquesta manera, la meritació de l'impost s'ha de produir el pròxim 31 de desembre de 2011 i el 31 de desembre de 2012. És important ressaltar que l'impost sobre patrimoni que ara es restableix segueix sent un tribut cedit a les comunitats autònomes, per la qual cosa recuperen de manera efectiva la seva capacitat normativa i la recaptació correspon a aquestes comunitats autònomes, fet que els suposa la possibilitat d'obtenir en aquests anys uns recursos addicionals als que resultin del nou model de finançament, que han d'ajudar a complir els objectius esmentats abans.

Lògicament, la supressió futura d'aquest impost o la creació d'un altre de naturalesa estatal no ha d'implicar compensació addicional a les comunitats autònomes, ja que ja se'ls va compensar de manera definitiva amb la consignació a favor seu del voltant de 2.100 milions d'euros l'any base del model de l'actual sistema de finançament.

Quant a la figura jurídica a través de la qual s'aprova aquesta mesura, s'ha de destacar que no s'introdueixen modificacions substancials en l'estructura de l'impost, que es reactiva amb l'eliminació de la bonificació estatal fins ara existent i recuperant els

elements del tribut que van ser objecte d'una eliminació tècnica en aquell moment. Tanmateix i per dotar de coherència al tribut i reforçar-ne el caràcter extraordinari i dirigit a obtenir la contribució d'un nombre relativament reduït de contribuents, amb una especial capacitat econòmica, s'han elevat els imports de l'exempció parcial de l'habitatge habitual i del mínim exempt, encara que cal recordar que les comunitats autònomes exerceixen àmplies competències normatives sobre aquest últim punt, i s'ha programat l'exigibilitat del tribut durant els dos anys abans indicats.

De la mateixa manera cal assenyalar que, davant de la situació econòmica i pressupostària, es fa necessària l'adopció de la mesura de manera immediata, per garantir l'obtenció d'ingressos en els dos pròxims exercicis a fi d'assegurar els objectius d'estabilitat assumits per Espanya.

La urgència en l'aprovació d'aquestes normes es justifica, a més, per la necessitat de deixar un temps suficient perquè les comunitats autònomes puguin exercir, si així ho volen, les seves competències normatives en aquest escenari de recuperació de l'impost.

En aquest cas, també és necessari que els contribuents que ho han de ser per l'impost puguin tenir coneixement amb la màxima antelació possible de les obligacions meritedes en aquest any i que els seran exigibles l'any que ve, respecte de l'any corrent.

El conjunt de les anteriors circumstàncies fa que hi concorri la necessitat extraordinària i urgent que exigeix l'article 86 de la Constitució.

En virtut de tot això, fent ús de l'autorització que conté l'esmentat article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la ministra d'Economia i Hisenda, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres, en la reunió del dia 16 de setembre de 2011,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni.*

Primer. S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni:

U. Es modifica l'apartat nou de l'article 4, que queda redactat de la manera següent:

«Nou. L'habitatge habitual del contribuent, segons defineix l'article 68.1.3r de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, fins a un import màxim de 300.000 euros.»

Dos. S'afegeix un nou article 6, que queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Representants dels subjectes passius no residents a Espanya.*

U. Els subjectes passius no residents en el territori espanyol estan obligats a nomenar una persona física o jurídica amb residència a Espanya perquè els representi davant l'Administració tributària en relació amb les seves obligacions per aquest impost, quan operin per mediació d'un establiment permanent o quan, per la quantia i característiques del patrimoni del subjecte passiu situat en el territori espanyol, així ho requereixi l'Administració tributària, i a comunicar aquest nomenament, degudament acreditat, abans de la fi del termini de declaració de l'impost.

Dos. L'incompliment de l'obligació a què es refereix l'apartat u constitueix una infracció tributària greu i la sanció consisteix en una multa pecuniària fixa de 1.000 euros.

La sanció imposada conforme als paràgrafs anteriors es gradua incrementant la quantia resultant en un 100 per cent si es produeix la comissió repetida d'infraccions tributàries.

La sanció imposada d'acord amb el que preveu aquest apartat es redueix d'acord amb el que disposa l'apartat 3 de l'article 188 de la Llei general tributària.

Tres. En tot cas, el dipositari o gestor dels béns o drets dels no residents ha de respondre solidàriament de l'ingrés del deute tributari corresponent a aquest impost pels béns o drets dipositats o la gestió dels quals tingui encomanada, en els termes que preveu l'article 42 de la Llei general tributària.»

Tres. Es modifica l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«Article 28. *Base liquidable.*

U. En el supòsit d'obligació personal, la base imposable s'ha de reduir, en concepte de mínim exempt, en l'import que hagi estat aprovat per la comunitat autònoma.

Dos. Si la comunitat autònoma no ha regulat el mínim exempt a què es refereix l'apartat anterior, la base imposable s'ha de reduir en 700.000 euros.

Tres. El mínim exempt que assenyalava l'apartat anterior és aplicable en el cas de subjectes passius no residents que tributin per obligació personal de contribuir i als subjectes passius sotmesos a obligació real de contribuir.»

Quatre. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Bonificació de la quota a Ceuta i Melilla.*

U. Si entre els béns o drets de contingut econòmic computats per a la determinació de la base imposable en figura algun de situat o que s'hagi d'exercir o complir a Ceuta i Melilla i les seves dependències, s'ha de bonificar en el 75 per cent la part de la quota que proporcionalment correspongui a aquests béns o drets.

La bonificació anterior no és aplicable als no residents en aquestes ciutats, excepte pel que fa a valors representatius del capital social d'entitats jurídiques domiciliades i amb objecte social en aquestes ciutats o quan es tracti d'establiments permanents que hi estiguin situats.

Dos. La comunitat autònoma, d'acord amb el que preveu la Llei 22/2009, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i es modifiquen determinades normes tributàries, pot establir deduccions en aquest impost, que són compatibles amb les que estableix l'Estat sense que puguin suposar la seva modificació, i s'han d'aplicar amb posterioritat a les estatals.»

Cinc. S'afegeix un nou article 36, que queda redactat de la manera següent:

«Article 36. *Autoliquidació.*

U. Els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració, a practicar l'autoliquidació i, si s'escau, a ingressar el deute tributari en el lloc, la forma i els terminis que determini el titular del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Dos. El pagament del deute tributari es pot fer mitjançant lliurament de béns integrants del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits en l'Inventari general de béns mobles o en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 73 de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.»

Sis. S'afegeix un nou article 37, que queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Persones obligades a presentar declaració.*

Estan obligats a presentar declaració els subjectes passius la quota tributària dels quals, determinada d'acord amb les normes reguladores de l'impost i una

vegada aplicades les deduccions o bonificacions que siguin procedents, resulti a ingressar, o quan no es doni aquesta circumstància però el valor dels béns o drets, determinat d'acord amb les normes reguladores de l'impost, sigui superior a 2.000.000 euros.»

Set. S'afegeix un nou article 38, que queda redactat de la manera següent:

«Article 38. *Presentació de la declaració.*

El titular del Ministeri d'Economia i Hisenda pot aprovar la utilització de modalitats simplificades o especials de declaració.

La declaració s'ha d'efectuar en la forma, els terminis i els models que estableixi el titular del Ministeri d'Economia i Hisenda, que pot establir els supòsits i les condicions de presentació de les declaracions per mitjans telemàtics.

Els subjectes passius han de formalitzar totes les dades que els afectin contingudes en les declaracions, i hi han d'adjuntar els documents i justificants que s'estableixin i les han de presentar en els llocs que determini el titular del Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Segon. Amb efectes des de l'1 de gener de 2013, s'introdueixen les modificacions següents a la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre patrimoni:

U. Es modifica l'article 33, que queda redactat de la manera següent:

«Article 33. *Bonificació general de la quota íntegra.*

Sobre la quota íntegra de l'impost s'ha d'aplicar una bonificació del 100 per cent als subjectes passius per obligació personal o real de contribuir.»

Dos. Es deroguen els articles 6, 36, 37 i 38.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria d'hisenda general i deute de l'Estat.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 de setembre de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO